

V proslavo 30 letnice: dne 9. aprila 1923

Slavnostni koncert

V veliki dvorani hotela „Uniona“. Sodeluje polnoštevilni orkester dravske divizije pod vodstvom kapelnika dr. J. Čerina, pri klavirju gđc. Milada Krejzlova, prof. godbe iz Brna, in društveni pevski zbor pod vodstvom pevovodja prof. M. Bajuka.

Spored:

1. *St. Premr*: **V Korotan**. Mešani zbor.
2. *Ant. Foerster*: a) **Mladi mornar**. Šesteroglasni meš. zbor.
b) **Ljubica**. Čveteroglasni meš. zbor.
3. *P. Konjović*: **Vragolan**. Ženski zbor s klavirjem.
4. *St. St. Mokranjac*: **Pesme s Kosova**. XII. rukoveta. Mešani zbor.
5. *Ant. Dvorak*: **Koncert op. 33. za klavir in orkester**. Pri klavirju Milada Krejzlova, orkester vodi dr. J. Čerin.

Kratek odmor.

6. *Dr. Schwab*: **Zlata kangljica**. Mešani zbor z orkestrom.
7. *Ant. Lajovic*: **Gozdna samota**. Ženski zbor z orkestrom.
8. *P. H. Sattner*: **II. del iz oratorija „Asumptio“**. Mešani zbor, tenorov samospev in dvospev za sopr. tenor z orkestrom.

Začetek ob 8 uri zvečer. Konec ob 10 uri.

Cene: Sedeži po 25, 20, 15, 12, 10 in 8 dinarjev.

Stojišča po 4 dinarje, dijaška po 2 dinarja.

Naročajte „Pevca“ pri Pevski zvezi v Ljubljani!

1. V Korotan.

St. Premrl:

A. Č.

Hej, juhej, čez gore, ravan,
preko tujih mej gremo v Korotan.

Solnčece povej za najbližnjo pot,
kje dospemo prej med naš bratski rod!

Hej, juhej, čez gore, ravan, preko tujih mej!
Tam le za goro je že Korotan! Drija, drija, dro!

2. a) Mladi mornar.

Ant. Foerster:

J. Debevec.

Okrog in krog besni vihar,
pogina ladij ni mu mar.
In val za valom se drvi,
zaganja ladje ob čeri.
Izginil jasni beli dan:
nebo temno pogled plašan.
Moj čoln, oj kam, oj kam letiš,
mornarja mladega vtopiš?
Pred nami brezдно, glej, šumi,
nikjer, nikjer rešitve ni? —

V daljavi že se vžiga svit,
po morju milo je razlit,
iz dalje pa, glej, skoz vihar
se približuje mlad krmar.
Alojzij ti krmar si moj,
o, stopi v čoln, mi bodi voj!
Ljubezni božje pa svetnik,
Salezij, bodi mi svetlik!
Viharjev jeza naj divja,
Čoln plava mirno sred voda.

2. b) Ljubica.

Ant. Foerster:

Pagliaruzzi - Krilan.

Ležal na mrtvaškem odru
v sobi temnej mlad je mož
sredi belih sveč brlečih,
sredi lepih svežih rož.
Mrtveca od jutra v večer
hodijo ljudje kropit;
vsi so prišli, samo nekdo
ni prišel tja zanj molit.
Vsi so prišli, samo ljube,
ljube k njemu ni bilo,
ljube mlade, ljube lepe,
ki jo ljubil je srčno.
Pa pred kočico dekleta
drobne stikajo glave
in skrivnostno šepetajo
v uho si besede te:
„Vsi so prišli, vsi so prišli,
ga kropit in zanj molit,
samo ona, samo ona
ni prišla se poslovit.
Saj sem rekla, saj sem rekla,
da je čisto brez srca,
da za njega nič ne mara,
da za norca ga ima.“

V sobici ženice sive
jagode prebirajo,
gibajo čeljusti stare,
v vrata se ozirajo.
Vsakega motreč pazljivo,
sive glave majejo,
med seboj odduška srčneje
bolečini dajejo:
„Glejte, glejte, vsi so prišli,
Cvetkove le ni bilo;
kdo bi mislil, kdo bi mislil,
da brezsrčna je tako!
Kaj se hoče, kaj se hoče,
svet zapustil je gospod;
brez vesti je, brez srca je,
tak je zdaj ta mladi rod.“
Drugo jutro zgodaj: zgodaj
zvon se tužno je glasil,
kdo nocoj je neki zopet
sè sveta se preselil?
Hitro se izve novica,
bliskoma po vasi gre:
Cvetkova je preminula,
počilo jej je srce.

3. Vragolan.

P. Konjović:

Ja posejah konopljice jedan dan,
prikrade se mlado momče vragolan,
pa posija po konoplji sitan lan.
Iznikoše konopljice dan po dan,
i med njima i pod njima sitan lan.
Tud se vraća mlado momče vragolan,
opazi ga stara majko jedan dan,
pa počupa struk do struka sitan lan.
S mesta presta, da dolazi vragolan.

4. Pesme s Kosova.

St. St. Mokranjac:

XII. rukovet.

Deka si bila danaske,
vazdan ti oči ne vidoh
ni zalog leba ne jadov?
Naše sam loze čuvala
i zlatan djerdan zatrla.
Ne plači Cveto, ne tuži,
ja sam ti djerdan našao
na bister, ladan kladencu,
deka si ovce pojila
i mene mlado gledala.

Aman šetnala si more Jano!
Aman šetnala si more dobre!
Aman po ti teski sokaci,
Aman po ti visoki čardaci.
Dušo Jano, tugo moja,
srce kje mi zvadiš!

Dal' nemam, džanum, dal' nemam
ruse kose majko le de?
Dal' nemam, džanum, dal' nemam
crne oči, majko le de?
Dal' nemam, džanum, dal' nemam
belo lice, majko le de?

Tvoj ti je sin ti je čifteli čapku,
al' da ga najde zlo da ga najde,
što mehane najdo ja.
Po mehane pije, po mahala spije,
nikad doma nije, majko le!

Cveće cafnalo, nine, u naša gradina.
Kak' da kajdišem, male,
da ga odkasnem.

Žaunome minuo, male moj,
da ga odkasnem.

Sedi moma na pendžeru,
svilu veze gajtan plete.
Da ja znadem moj gajtane,
da će tebe star nositi.
Ilikom bi te ja oplela,
a s' koprivom nakitila.
Da ja znadem, moj gajtane,
da će tebe mlad nositi,
zlatom bi te ja oplela
a biserom nakitila.

5. Zlata kangljica.

Dr. Ant. Schwab:

Oton Zupančič.

Deklica šla je po vodo
z lepo srebrno kangljico.
Zora na nebu sevala,
ptičica v logu pevala:
Jagoda zrela nudi se:
„Daj le za hip pomudi se!“
„Jagoda rdečka, dober dan!
Ali moj bratec je bolan
in on ozdravel prej ne bo,

da mu prinesem z vrelca vodo.
Deklica moram zajeti jo,
predno še solnce obsveti jo.“
Hladne vodice zajela je,
bistro domov odhitela je.
Deklica šla je po vodo,
z lepo srebrno kangljico.
Deklica je domov prišla,
kangljica bila zlata vsa.

6. Gozdna samota.

Ant. Lajovic:

Gozdni mrak!
Tiho me skrivj,
da bi me vedno
vsnivale tvoje
rahle noči!
Bresti in jele
me tajno objele,
tiho šumljale,
me pozdravljale;
bi veje sklonile

se mladih hoj,
ljubko kramljale
samo z menoj.
Daljni odmevi
v mraku done,
virček šepeče
mi žuboreče.
Žarni odsevi,
ptice žgole,

v zeleni loki
čarobni zvoki
bajno zvene.
Z gorske višine
s solnčne strmine
plavajo sanje
srebrnokrile,
sladke in mile.
Bajno se spleta

Prevel Finžgar.

sen o pravljicah,
gozdna dekleta
v belih tančicah
plešejo ples.
Gozdni mrak!
Tiho me skrivj,
da bi me vedno
vsnivale tvoje
rahle noči!

7. Assumptio.

P. H. Sattner;

Mihael Opeka.

Zbor:

O smrt, o smrt,
tvoj strah je strt.
O pekel, kje je tvoja zmaga!

Angeljski glas:

Kdo je ta, ki kakor zarja
vstaja svetla do nebá,
kakor luna iz viharja,
kakor solnce — kdo je ta?
Kdo je ta? Ave, Marija,
polna božje milosti!
Vsa nebeška domačija
tvoje zmage dan slavi!

Zbor angelov:

Ave Marija!
Vedno je s Tabo Sveti, Mogočni,
ki Te je v Mater prečudno izbral.
Lepa kraljica,
Naj Te ovenča nebeška pomlad!
Ti blagoslovljena vsa med ženami,
ki si rodila življenja nam Sad.

Angeljski glasovi:

Zdrava! Ti čudežna in nestrohneta posoda večne Besede!
Zdrava! Ti neskaljani studenec, ki je iz njega poteklo vrelo življenje — Kristus!
Zdrava! Ti vrt zaprti, čigar vonjava je kakor plodne njive, ki jo je oblagodaryl Gospod!

Zbor:

Zdrava! Ti brezmadežna,
božja čista lilija,
Mati našega Boga!
Zdrava! Žena, ki si kači glavo strla!
Zdrava Judit, ki si Holoferna premagala!
Zdrava Ester, ki si rešila ljudstvo svoje!
Zdrava Ti brezmadežna,
božja čista lilija,
Mati našega Boga!

Angeljski glas — zbor:

Pridi z Libana
ženinu zvesta,
da boš venčana,
pridi, nevesta!